

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvilken baggrund er der for, at 6 måneders EDB-kurser for ledige med videregående uddannelse – som tidligere har kunnet bruges af ledige med dagpengeret – nu ikke mere kan godkendes for andre end langtidsledige og som alternativ for pædagogikumkandidater?«

Begrundelse

Tidligere kunne ledige med videregående uddannelse gå på 6 måneders EDB-kurser allerede i første ledighedsperiode. Der er bevislige tal for, at 95 pct. af disse ledige har fået fuldtidsjob bagefter. Nu lægges der op til i en skrivelse fra undervisningsministeriet, at ledige skal være på uddannelsesydelse for at kunne komme ind på disse kurser.

Dette betyder i realiteten, at ledige først skal i første jobtilbud, ud i ledighed igen, og først efter ca. 3 år kan de gå på kurset.

Det er helt urimeligt. Meningen bag holdningen, at de ledige skal uddanne sig for at få bedre kvalifikationer, går helt tabt, hvis denne ændring bliver gennemført.

Svar (15/11 85):

Undervisningsministeren (Mette Madsen, fg.):

Undervisningsministeriet tilrettelægger en række kurser for ledige med videregående uddannelser, herunder 6 måneders kurser i EDB. Kurserne arrangeres under den forudsætning, at deltagerne kan bevare retten til dagpenge under deltagelsen i kurserne.

Da EDB-kurserne har haft en meget stor beskæftigelseseffekt, har undervisningsministeriet udvidet kapaciteten på disse kurser i efteråret 1985.

Direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen har imidlertid i juni 1985 meddelt, at stillingstagen til spørgsmålet om bevarelse af dagpengeretten under fremtidige kurser af denne art må afvente den revision af reglerne om dagpenge under uddannelse, som endnu ikke er afsluttet. Pladserne på de EDB-kurser, der startes i efteråret 1985, søges derfor besat med ledige, der på anden måde kan få dækket deres leveomkostninger under kurset, dvs. primært langtidsledige med uddannelsesydelse og pædagogikumkandidater.

Så længe deltagerne ikke kan bevare retten til dagpenge under kurserne, er det tvivlsomt,

om der er grundlag for at opretholde det forøgede antal kursuspladser ved EDB-kurserne.

Undervisningsministeriet overvejer for tiden, om der i 1986 skal arrangeres flere EDB-kurser af denne type, og hvor mange kursuspladser der – i givet fald – er behov for.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om fjernsynsvirksomhed i Syd- og Sønderjylland. (TV-Syd).

(Fremsat 13/11 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Tastesen (S):**

Mediepolitik er som et skakspil: der skal hele tiden flyttes brikker, og så får vi jo se, om det ender som remis til sidst.

Vi skal i dag flytte en brik, som hedder TV-Syd, for at der kan være et lovgrundlag fra den 1. januar 1986, og den må vi så se at få på plads. Jeg ved godt, at ministeren også flytter andre brikker. Hun har flyttet en brik i dag, og det var ikke særlig venligt gjort, idet hun har tilsidesat bestyrelsen for Danmarks Radio. For første gang i Danmarks Radios historie har man sat radiatoradet som myndighed ud af spillet. Det har ministeren haft ret til, men det kan jo blot føre til, at der er andre brikker, der skal flyttes i de fortsatte mediepolitiske forhandlinger, og det vender vi tilbage til.

Om TV-Syd skal jeg i øvrigt sige, at forsøget har været vellykket, og der er grund til at ønske Danmarks Radio til lykke med, at man satte regional-TV-forsøget i gang. Det har givet gode erfaringer som baggrund for de beslutninger, vi skal tage med hensyn til, i hvilket omfang vi skal benytte os af regional-TV. Det er stadig væk et åbent spørgsmål, som indgår i forhandlingerne. Men for at TV-Syd ikke skal gå i stå her den 1. januar, medens vi endnu forhandler, må vi have lovgrundlaget i orden, og derfor kan vi give tilslutning til det lovforslag, der foreligger her.

[Tastesen]

Vi beklager, at forhandlingerne har trukket i langdrag; det er i hvert fald ikke socialdemokratiets skyld. Det er jo regeringen, som er forhandlingsledende, og det ville have været rart, hvis vi havde kunnet undgå at skulle gennemføre loven her som en særlig lov i perioden.

Vi tiltræder altså lovforslaget, men jeg skal gøre den bemærkning, at dermed har vi ikke tiltrådt den organisationsstruktur, som man har besluttet sig for. Organisationsstrukturen omkring TV 2 er fortsat et åbentstående spørgsmål, som vi vender tilbage til i de endelige forhandlinger, men som den nødløsning, der er nødvendig, anbefaler vi forslaget til hurtigt vedtagelse.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne bede hr. Tastesen om at udbyde, hvad han mener med, at forhandlingerne trækker i langdrag. Hvis hr. Tastesen ønsker flere forhandlinger pr. uge, skal han være hjerteligt velkommen. Jeg må erindre om, at den udskydelse af forhandlingerne, der har fundet sted fra i dag til næste uge, er fremkaldt af et ønske fra socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg tænker på det tidspunkt, da regeringen fremsatte sit lovforslag her i folketinget som udgangspunkt for forhandlingerne. Det ligger lang tid tilbage, og regeringen er jo forhandlingernes leder. På det tidspunkt kunne man naturligvis have skyndt sig lidt mere og ikke holdt de store pauser.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg forstår nu, at det drejer sig om lovforslaget om TV-Syd, og her må jeg sige til hr. Tastesen, at jeg synes, det er fuldstændig rimeligt, at radiatorådet, som har sat et forsøg i gang, får lov at afgive sin vurdering af sit eget forsøg, inden vi fremsætter et lovforslag i folketinget.

Per Stig Møller (KF):

Som kulturministeren så rigtigt bemærkede lige før, har Danmarks Radio afsluttet sit forsøg med en regionalstation. Resultatet af

forsøget er blevet, at Danmarks Radio ikke vil gå ind i denne virksomhed, men overlade den til andre. Det er ikke, fordi forsøget faldt uheldigt ud, for TV-Syds seere har været så tilfredse, at de har ønsket at bevare regionalt fjernsyn, og det er jo grunden til, at vi i dag står med dette forslag.

TV-Syd kunne blive en del af det nye TV 2, hvis dette opbygges regionalt, men det ved vi ikke i dag om det vil blive. Vi ved heller ikke, om det kommer – hvad det nu nok gør. Men TV-Syd kunne ikke blive en del af de kommende fast etablerede lokal-TV-stationer, fordi dets dækningsområde er for stort dertil, i hvert fald som forslaget om nærradio og lokal-TV foreligger. Hvad det skulle være en del af, vil ikke eksistere den 1. januar 1986, og hvad der kommer til at eksistere, kan det ikke blive en del af.

Da forsøget imidlertid er faldet rimeligt ud, ville det være urimeligt, om tidstilfældigheder skulle standse programvirksomheden i Sønderjylland, ikke mindst fordi Sydslesvig og den sydlige del af Jylland nu vil blive inddraget mere og mere i den kraftigt voksende nordtyske regionalstations virksomhed. Det vil ikke være nogen fordel for os, om man i Sønderjylland skal holde øje med tysk fjernsyn for at følge begivenhederne i Sønderjylland. I så fald henviser vi sønderjyderne til det tyske væsentlighedskriterium, hvilket ikke er særlig elegant gjort i en tid, hvor vi taler så meget om at forøge det danske TV-udbud for at fastholde danskernes muligheder for at foretrække danske kanaler af hensyn til vor kultur, vor samfundsdebat, vor folkeoplysning og vort demokrati.

Der er således mange gode grunde til at vedtage en midlertidig lov for et TV-Syd: viljen i området, konkurrencen udefra, de gode resultater høstet af Danmarks Radio og endelig et kommende TV 2, som, i fald TV-Syd lukker, så alligevel skal til at opbygge et TV-Syd. Af hensyn til TV 2 er det rigtigt at fastholde forslagets midlertidige karakter, og af hensyn til mangfoldigheden i mediebilledet er det rigtigt at lade de personer, som står bag ønsket om videreførelse af TV-Syd, selv udforme den endelige struktur for TV-Syd.

Jeg har derfor ikke samme betænkeligheder som socialdemokratiet ved at følge forslaget om at lade de mennesker, der skal bæ-

[Per Stig Møller]

re det, også få lov til at give et bud på, hvordan de vil bære.

Jeg har med interesse fulgt støtteforeningens forsøg på at hverve proselytter for TV-Syd, og jeg må i dag udtrykke en vis skuffelse over, at ikke flere har meldt sig til dato. Ønsker man et selvstændigt og privat folkeligt fjernsyn i Sønderjylland, er det afgørende, at det har en ordentlig folkelig opbakning. Jeg håber inderligt, at flere vil slutte op om TV-Syd, når man nu får sikkerhed for, at det kan fortsætte i egen regie. Lykkes det ikke til syvende og sidst, er det i hvert fald hverken Danmarks Radios eller folketingets skyld, men den manglende lokale interesser. Hvor den ikke er, skal vi ikke forlange, at der skal være noget.

Det er et spændende initiativ, som er på vej, og en væsentlig nydannelse i vort medie-billede, som vi inderligt ønsker skal lykkes.

Helge Sander (V):

For venstre er det helt naturligt at give tilslutning til dette lovforslag fra kulturministeren om TV-virksomheden i Syd- og Sønderjylland, et forslag, der betyder, at der bliver frigivet 10 mill. kr. til fortsættelse af den hidtidige ordning.

Det er naturligvis ikke noget detaljeret lovforslag, og det vil jeg i fortsættelse af ordføreren for det konservative folkeparti udtrykke stor tilfredshed med, for det skulle jo forhåbentlig kun være en overgangsordning, som bliver af kort varighed. Inden for venstre håber vi inderligt på, at vi får de mange løse ender omkring mediespørgsmålet afklaret, således at en ordning kan træde i kraft 1. april, når den nuværende lokale forsøgsordning afsluttes.

Det er vigtigt for os at påpege, at dette forslag ikke indebærer statsmidler, altså en fortsættelse af det, vi har sagt hidtil vedrørende lokalradio-/TV-lovgivningen. Der er altså tale om 10 mill. kr., som kommer fra radiofonden, og som radiorådet har bevilget på betingelse af, at vi giver et lovgrundlag her i folketinget; det giver vi meget, meget gerne, også for at man kan fortsætte et forsøg, som man må sige er faldet heldigt ud. Der er over en 2½-årig periode blevet ofret 25 mill. kr., og for dem må vi sige at vi ud over det bolværk rent kulturelt mod syd, som hr. Per Stig Møller nævnte, også har fået en

række gode og brugbare erfaringer, som vi forhåbentlig også forstår at udnytte, når vi skal udforme det kommende elektroniske medie-billede. Her tænker jeg ikke mindst på, at det nok er gået op for de fleste, at der stilles visse krav til produktionsmiljøer, hvis man skal have tilstrækkeligt materiale at putte i de mange TV-kanaler, som vi får.

Der er med lovforslaget slet ikke stillet nogen forventninger om, at der fra amter og kommuner skal ofres penge, men til gengæld er det tilladt, hvis man ønsker det lokalt, og måske ville det være naturligt, at der i et TV-Syd blev en række OBS-indslag, som vi kender det i Danmarks Radio, fra offentligt hold.

Vi er som sagt meget tilfredse med, at TV-Syd i det syd- og sønderjyske område nu kan fortsætte i den regie, der er selvstændigt og selvstyrende, og selv om det kan være rigtigt, at der ikke har været så stor tilslutning, som det måske var forventet i visse kredse, vil jeg dog sige, at det, at 25.000 mennesker har givet et beløb på over 2 mill. kr., måske slet ikke er så dårligt i betragtning af, at man har været så usikker over for fremtiden, netop fordi vi herinde ikke har været hurtige nok til at beslutte os på området.

Jeg tror, at denne brede folkeinteresse er god nok, og at den bliver endnu større. Hvis den også vil være til stede i de øvrige områder i landet, hvor man forhåbentlig også skal have regionalt TV, ser jeg meget, meget lyst på det.

Det er meget godt, at vi i dag giver mulighed for en forlængelse, som forhåbentlig fører over i et TV 2, men vi må erkende, at der skal et indtægtsgrundlag af varig karakter til, hvis det skal fortsætte. Der er ingen muligheder for reklame ifølge det forslag, som foreligger her, men vi mener, det er nødvendigt, at der bliver sådanne reklamemuligheder både på den ene og den anden måde, ligesom vi kender det fra aviserne i dag. Hvordan ville vore aviser se ud og ikke mindst deres økonomi, hvis der ikke var mulighed for at indrykke annoncer?

Vi håber altså, at vi snart kan få skabt grundlag for at få flyttet nogle af reklame-midlerne fra brevsprækkereklamen over til TV, således at vi kan få skabt et økonomisk grundlag for yderligere TV-udbud i Danmark, og at vi også kan komme videre i hele

[Helge Sander]

udbygningen, således at vi kan få det flyttet fra vort, politikernes, bord over til nogle praktikere. Når vi har vedtaget dette forslag, forestår der jo stadig væk et stort stykke arbejde, og det er vort ønske inden for venstre, at man hurtigt kan komme i gang med dette praktiske stykke arbejde. Med andre ord: venstre ønsker både et TV 2 og et regional-TV, og de hænger sammen som forbundne kar, så det kan ikke ske hurtigt nok. TV-Syd-lovforslaget i dag er kun en del af hele dette spil, og som allerede nævnt ønsker vi helt klart reklamefinansiering, således at vi ikke alene i Syd- og Sønderjylland, men også i de øvrige dele af landet kan undgå at få licensstigninger.

Ingerlise Koefoed (SF):

Fra SFs side kan vi også tiltræde forslaget om en midlertidig tilladelse til at fortsætte fjernsynsvirksomheden i Syd- og Sønderjylland. Vi er måske ikke helt overbevist om, at det, der sker i TV-Syd, er det helt rigtige. Vi er måske heller ikke helt overbevist om, at den struktur, man nu har valgt, er den helt rigtige, men vi synes på den anden side, at det er meget vigtigt, at man her og forhåbentlig også andre steder i landet får en mulighed for at afprøve, hvordan et regional-TV kan fungere.

Vi er da også godt klar over, at de 10 mill. kr., som man skal bruge her i begyndelsen, ikke kommer direkte fra statsmidler, men man må vel alligevel sige, at de penge, der ligger i radiofonden, på en eller anden måde stammer om ikke fra staten, så dog fra licensmidlerne.

Vi er nok lidt spændt på, hvordan denne midlertidige tilladelse skal kunne føres videre til næste år, hvis man ikke er kommet igennem med sine TV 2-forhandlinger, hvis man ikke er kommet igennem med – hvad jeg ikke håber man gør – en reklamefinansiering fremover, men på det tidspunkt må vi jo så tage sagen op igen og se, om vi kan finde pengene, hvis vi synes, det er nødvendigt, at de fortsætter i TV-Syd.

I sin tid, da der blev talt om TV-Syd, foreslog vi i radiatorådet, at man ud over at bevilge penge til forsøg med TV-Syd også skulle bevilge penge til et forsøg et sted i landet, hvor der ikke fandtes udenlandsk TV. Jeg synes, det kunne have været meget spænden-

de, om vi også havde fået sådan et forsøg, for så havde vi haft et lidt bredere grundlag at lave vores kommende struktur for et landsdækkende TV 2 med regional-TV på. Det fik vi imidlertid ikke.

Vi vil sige, at ved at tiltræde dette forslag har vi ikke tiltrådt, at den kommende TV 2-virksomhed skal organiseres helt på denne måde, men vi synes, det er vigtigt, at man opretholder de produktionsmuligheder, man har skabt herved.

Så vil jeg gerne gøre opmærksom på en enkelt, jeg ved ikke, om det er en fejl eller en forglemmelse i bemærkningerne. Der står i bemærkningerne på side 3 midt, at radiatorådet har vedtaget at frigive de 10 mill. kr. til drift af TV-Syd alene under forudsætning af, at der skabes det nødvendige lovgrundlag. Sådan som jeg er blevet orienteret af vores radiatorådsmedlemmer, var der en tilføjelse til dette, der lød: »... og på baggrund af den nødvendige lokale opbakning«, og så kan man selvfølgelig vurdere, om man synes, at de 22.000–25.000 mennesker, der har tilsluttet sig TV-Syd, er en rimelig lokal opbakning eller ej. Jeg synes personlig, at det ser meget pænt ud, men ønsker selvfølgelig, at der er nogle flere, der vil tilslutte sig forsøget dernede.

I øvrigt har jeg i kulturudvalget uafhængigt af dette forslag stillet et spørgsmål til kulturministeren om, hvordan man vil følge det kommende regional-TV og det kommende TV 2 i det hele taget op med uddannelser og med etablering af produktionsmiljøer rundt omkring. Jeg ved ikke, om kulturministeren kan svare på dette spørgsmål i dag, men jeg synes, det er fantastisk vigtigt, at vi får taget det op, for der er ingen tvivl om, at når man udvider TV-tilbuddet, må man også udvide uddannelsesmulighederne for de mennesker, der skal arbejde i et kommende professionelt TV 2, og også give de mennesker, der vil arbejde i lokal-TV, mulighed for nogle kortere uddannelser.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det, der kalder mig herop, er kun, at fru Ingerlise Koefoed kommer ind på radiatorådets forudsætninger for at stille de 10 mill. kr. til rådighed. Radiatorådet besluttede ikke, at der skulle være et lovgrundlag og lokal

[Per Stig Møller]

opbakning. Radiorådet talte om, at der skulle være et lovgrundlag og en organisation, som kunne overtage TV-Syd. Og det er der jo.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det radikale venstre hilser dette lovforslag meget velkommen. Jeg vil godt sige foranlediget af en tidligere diskussion her i dag, at vi synes, det kommer på det rigtige tidspunkt, hverken for tidligt eller for sent, for netop nu er der behov for et klart signal fra folketinget over for de mennesker, der arbejder med TV-Syd, et signal, der utvetydigt siger til disse mennesker, at de kan fortsætte. Vi må erkende, at den opgave, man her har påtaget sig i det syd- og sønderjyske, er spændende, utrolig spændende endda, netop fordi dette forsøg finder sted i en tid, hvor vi drøfter den fremtidige mediestructur i Danmark. Forsøget blev mødt med megen skepsis dér, hvor man satte det i gang i sin tid, i radiorådet. Jeg tør vist godt antyde her i dag, at adskillige af dem, som allerede har givet deres varme tilslutning til projektets fortsættelse, var modstandere dengang. Udviklingen i det syd- og sønderjyske område med regional-TV har altså vist, at der her er en opgave, som det er meget værd at fortsætte.

Jeg er overbevist om, at fortsættelsen af forsøgsvirksomheden vil vise, at regional-TV i Syd- og Sønderjylland er kommet for at blive. Jeg er overbevist om, at vi i de kommende år vil komme til at opleve flere regionale TV-stationer. Ønskerne om det er klare. De er fremsat f.eks. af Ringkøbing og Viborg amter, og vi ved, der er folk på Fyn, der arbejder med den samme opgave.

Det er ret naturligt, at det er sådan, for i en tid, hvor medieudbuddet på TV-siden vokser hastigt, ser man samtidig, at det er den store verden, der i flere udsendelser rykker tæt ind på folk, men de nære omgivelser, den nære verden; den lille verden, er der ikke så mange der interesserer sig for, og det, man ønsker sig regionalt, er altså, at der også skal være et TV, som interesserer sig for de nære omgivelser.

Forsøget i Syd- og Sønderjylland er jo i særdeleshed spændende derved, at det ikke er et område, der er underforsynet med TV; det er nok det område, der er stærkest forsynet med TV i dag overhovedet i Danmark. Foruden et dansk program har man tre, jeg

synes selv ret gode vesttyske programmer, og alligevel viser undersøgelsen i forbindelse med regional-TV-Syd, at befolkningen i dette område mest af alt nu ønsker at bevare det regionale TV. Det er altså en foretrukken form for TV, der her er tale om, og derfor er det godt, at signalerne herfra i dag er så klare, som de er.

Jeg mener, at forsøget herved får den nødvendige støtte, og det er givet, at midlerne, de 10 mill. kr., som skal frigøres fra Danmarks Radio, derefter vil blive frigjort, og det er helt tydeligt, at man er klar til i det syd- og sønderjyske område at skyde til af egne midler, hvad der mangler for at kunne fortsætte driften af TV-Syd.

Tinning (VS):

Det er unægtelig et hallelujakor, der går på tværs af lidt af hvert. I VS har vi ikke tænkt os at stemme for dette lovforslag, og det kommer formentlig ikke bag på nogen, idet vores repræsentant i radiorådet jo heller ikke støtter den fortsatte drift af TV-Syd.

Jeg vil godt præcisere, at selvfølgelig synes vi, det er en god idé at lave forsøgsvirksomhed med både regional-TV og lokal-TV og sådan noget, inden vi laver et TV 2, det siger næsten sig selv, men denne sag er vel nok et eksempel på, at det er fantastisk svært at sætte et forsøg i gang, og selv om man godt ved, at det kun er et forsøg, som skal slutte på et tidspunkt, og selv om man godt ved, at de produktionsmiljøer, man er med til at skabe, ikke kan regne med uden videre at skulle fortsætte år efter år, er det alligevel det, der sker.

Nu får vi så at vide, at forsøget er faldet heldigt ud, og alle fortæller, hvor spændende dette er. Selvfølgelig er det spændende, lad os ikke diskutere det, men jeg synes, at de folk, som uden videre – det gælder bl.a. hr. Helge Sander – stiller sig op og siger, at forsøget er faldet heldigt ud, på et andet tidspunkt måske skulle give os en nærmere forklaring.

Hvis man ser på grænseregionsforskningsinstituttets – ja, det hedder det såmænd – evalueringsrapport, så fremgår det selvfølgelig, at der er gode sider ved dette forsøg, men sandelig også, at der er sider, der må kritiseres.

[Tinning]

Jeg vil godt nævne en enkelt ting. Kigger man på den sendeflade, som har været i TV-Syd, vil man se, at det, man kunne kalde det politisk-administrative område, stort set ikke er inde i sendefladen. Eller sagt på en anden måde: det problem, der selvfølgelig er med, hvordan man laver ordentlige, holdbare nyhedsudsendelser i denne forbindelse, har man forsøgt at løse på den måde, at man simpelt hen er gået uden om det.

Jeg læser selvfølgelig med interesse kulturministerens bemærkninger, for forslaget går jo ikke ud på noget som helst andet, end at hun kan lave nogle regler, men hun henviser dog til, at i bemærkningerne kan man finde retningslinjerne. Der står så, at meningen er, at der skal produceres vedkommende, oplysende og underholdende programmer – og hvem kan have noget imod det? – på et alsidigt og afbalanceret grundlag. Hvad står der om lige præcis problemet med nyhederne? Ikke et ord, for ministeren ved det ikke, og der er formentlig heller ikke andre, der ved det. Jeg synes da, at den slags ting må hives frem, for det kan da ikke være sådan, at vi bare stiller os op og siger: ih, hvor går det godt, og ih hvor er det spændende, når det faktisk ikke passer.

Vedrørende økonomien mener jeg, at der skjuler sig nogle problemer, og dem vil jeg da i hvert fald godt have oplyst nærmere under udvalgsarbejdet. Jeg er i hvert fald blevet orienteret om, at det er mere end tvivlsomt, at det er muligt at få det til at løbe rundt med disse 14–16 mill. kr., som der er lagt op til. Nogle mener, at det vil koste 20, måske 25 mill. kr., hvad ved jeg? Det mener jeg vi skal kigge nærmere på, for der er jo ikke nogen grund til at få en situation, hvor vi om et halvt år står med et TV-Syd, der så mangler penge, som vi må forsøge på en eller anden måde at skaffe ad alle mulige kanaler.

Til den ende tror jeg også vi skal have at vide – det vil jeg i hvert fald godt vide – hvad der menes med udtrykkene »kommerciel reklame«, »kommerciel sponsorvirksomhed« og »forbud mod salg af sendetid«. Vi ved jo fra den nuværende forsøgsordning med lokal-TV, hvor nemt det er at omgå alle mulige definitioner og bestemmelser på dette område, og jeg mener i hvert fald, at vi er nødt til at få at vide, gerne fra starten, hvad de ting betyder, sådan at vi er forberedt, hvis det eventuelt skulle blive nødvendigt for

dem, som arbejder med TV-Syd, at skaffe sig supplerende indtægter i forhold til de budgetter, som her er antydet.

Jeg vil godt endnu en gang sige, at selvfølgelig synes vi, det er vigtigt med en forsøgsvirksomhed. Jeg deler bestemt fru Ingerlise Koefoeds beklagelse af, at vi kun får forsøget i TV-Syd som grundlag for diskussionerne om, hvordan man kunne lave et fornuftigt regional-TV, og hvordan man i øvrigt kunne udbygge hele TV-siden. Det er selvfølgelig nødvendigt. Derudover vil jeg sige, at når det, det i virkeligheden handler om – og det ved vi jo godt – er, at der fedtes helt utroligt rundt i de dér TV 2-forhandlinger mellem regeringen og socialdemokratiet, så synes jeg, at den udlægning, som hedder: det er fuldstændig håbløst, og vi har stadig væk ikke fundet ud af, hvor hverken det ene eller det andet ben skal sættes, så nu må TV-Syd sejle videre, er betydelig mere virkelighedsnær end den med, at her er der et forsøg, der går så glimrende, så det må vi endelig støtte, det er et kulturelt bolværk mod Vesttyskland, og hvad ved jeg.

Nej, der fedtes så meget, at nu må vi prøve at fedte videre ved at give ministeren en fuldstændig ren bemyndigelseslov, som går ud på, at ministeren kan fastsætte regler under hensyn til TV 2-forhandlingerne. Det betyder, at når der er fastsat nogle regler, skal de måske senere tages op og laves om, og hvad de i øvrigt går ud på, kan man ikke se af lovforslaget. Det er da klart, at det medvirker vi ikke til.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne give tilslutning til dette forslag. Det, det hele drejer sig om, er jo, at TV-Syd skal fortsætte, og at folketinget skal sørge for, at der er lov-hjemmel til det. Det er jo det enkle i dette forslag, og det går vi helt og fuldt ind for.

Så kan man jo diskutere TV-Syd. Der er nogle, der har mulighed for at se det, andre har ikke, men somme tider får vi alligevel mulighed for over landsprogrammet at se det. Jeg tror imidlertid, det er væsentligt, at man i et grænseområde gør meget for, at man kan få lokale, regionale ting frem. Vi har jo hørt kritik, bl.a. af, at Danmarks Radio og TV har svigtet store begivenheder i Sønderjylland, som man så har været tvunget

[Inger Stilling Pedersen]

til at se over tysk TV. Jeg synes, det er meget, meget væsentligt, at vi fortsætter derne-
de, og at vi giver dem denne mulighed.

Med hensyn til opbakning kan man jo ikke altid måle den i kroner og øre. Der kan jo være nogle, der mener, at man i forvejen betaler licens nok til Danmarks Radio, og så måske kvier sig en lille smule ved at skulle af med ekstra penge. Jeg tror bestemt ikke, at det er interessen, der er noget i vejen med.

Vi slutter helt op bag lovforslaget og håber, at vi hurtigt kan få det vedtaget.

Poulsgaard (FP):

Lad det være sagt med det samme: vi kan også støtte lovforslaget, men jeg vil da godt give hr. Tinning en lille smule ret. Det er da forfærdeligt, som de bliver ved med at trække det ud. Det, vi mangler, er simpelt hen at få brudt Danmarks Radios monopol. Vi mangler simpelt hen at få vedtaget en lov, så vi kan få noget reklamefinansieret fjernsyn. Det ved jeg godt at jeg ikke kan give ministeren skyld for, men vi støtter altså dette forsøg.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne takke det store flertal af ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget, og det tegner jo til, at vi kan få en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners bidrag til statslige

og private skoler og kurser. (Indførelse af mellemkommunal refusionsbestemmelse vedrørende personer anbragt i institution og pleje m.v.).
(Fremsat 31/10 85).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af lov om specialundervisning for voksne. (Indførelse af mellemkommunal refusionsbestemmelse vedrørende personer anbragt i institution og pleje m.v.).
(Fremsat 31/10 85).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

De to lovforslag, L 55 og L 56, vi har til behandling her, er jo, som det også står i ministerens fremsættelsestale, en følge af, at der i december 1984 blev foretaget en ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

Vi har naturligvis undersøgt tingene lidt nærmere ude omkring og har da også forstået, at kommuner og amtskommuner ikke har nogen indvendinger mod forslaget, så jeg kan meddele ministeren, at vi fra socialdemokratiet alvorligt vil overveje at støtte forslagene.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal på den konservative folketingsgruppes vegne meddele, at vi kan tilslutte os disse lovforslag.

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan på venstres vegne sige, at vi også kan støtte lovforslagene.

Det kan se lidt indviklet ud, men i virkeligheden er det udtryk for, at man sidste år fik lavet nogle ændringer i refusionsordningerne uden at tage visse af uddannelsesinstitutionerne i ed, og det er det, man nu får rettet op på. Det er i øvrigt noget, som Kommunernes Landsforening støtter, så vi vil også tilsige det vores støtte.

Riishøj (SF):